

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2014/43/585

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellant], woonachtig te Almere, gericht tegen het besluit van de BSA-commissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerster, om appellant een negatief studieadvies toe te kennen.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 26 augustus 2014 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 20 augustus 2014. Het beroepschrift is tijdig ontvangen, maar voldeed niet aan de wettelijke vereisten. Op 4 september 2014 is appellant verzocht voor 16 september 2014 de ontbrekende gegevens aan te leveren. Op 10 september 2014 voldoet appellant hieraan. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 12 september 2014 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant niet uitgenodigd, omdat bij de voorbereiding van het bestreden besluit al een gesprek had plaatsgevonden en in het beroepschrift geen nieuwe feiten en omstandigheden door appellant zijn aangevoerd. Een minnelijke schikking is derhalve niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 26 september 2014 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 27 oktober 2014.

Appellant is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door mevrouw mr. L. van den Berg, secretaris van de BSA-commissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant heeft in het afgelopen studiejaar onvoldoende studieresultaten behaald om een positief studieadvies te krijgen. Als reden daarvoor meldt appellant dat persoonlijke omstandigheden hem verhinderden optimaal te studeren. Appellant stelt dat verweerster een negatief studieadvies heeft uitgebracht zonder op de hoogte te zijn van zijn persoonlijke omstandigheden. Vanwege de slechte verstandhouding met zijn vader heeft appellant besloten het ouderlijk huis te verlaten en heeft hij een eigen woning gehuurd. Om de huur te kunnen betalen zag appellant zich gedwongen 40 uur per week te werken. Daarnaast hebben de spanningen die uit deze situatie voortkwamen, geleid tot depressieve klachten en concentratieproblemen bij appellant. Deze omstandigheden samen hebben ertoe geleid dat appellant onvoldoende tijd aan zijn studie heeft kunnen besteden. Appellant heeft verklaard dat de verhuizing heeft bijgedragen aan verbetering van zijn situatie.

Tijdens de hoorzitting ter voorbereiding van het besluit over het studieadvies was er te weinig tijd om de persoonlijke omstandigheden goed toe te lichten. Daarom heeft appellant tijdens de hoorzitting volstaan met te verwijzen naar zijn studentenpsycholoog.

Verweerster erkent dat zij vóór de hoorzitting met appellant niet op de hoogte was van de persoonlijke omstandigheden van appellant. Studenten die kampen met persoonlijke omstandigheden dienen dat in juni via de studieadviseur te melden. De student moet daarnaast toestemming geven aan verweerster om informatie op te vragen over de persoonlijke omstandigheden bij de studieadviseur. Appellant heeft nagelaten de studieadviseur van zijn omstandigheden op de hoogte te stellen. Na de hoorzitting heeft verweerster alsnog informatie opgevraagd bij de studieadviseur. Overleg met de psycholoog leek toen niet nodig, maar verweerster heeft na ontvangst van het beroepschrift van appellant alsnog deze informatie opgevraagd. Daaruit is gebleken dat appellant sinds eind juli 2014 gesprekken voert met een psycholoog.

Verweerster hanteert als uitgangspunt dat een voltijdse baan niet samen kan gaan met een voltijdse studie. De noodzaak om te werken om zo een woningruimte te kunnen bekostigen wordt niet gerekend tot de persoonlijke omstandigheden die aanleiding kunnen zijn een student meer tijd te gunnen voor het afronden van het eerste cursusjaar.

De psychische klachten van appelland kunnen worden opgevat als persoonlijke omstandigheden in de zin van het Uitvoeringsbesluit WHW. In hoeverre deze omstandigheden echter tot studievertraging hebben geleid kan niet worden vastgesteld, omdat appelland een voltijdse functie uitoefende die eveneens tot studievertraging kan hebben geleid. Het causaal verband tussen de persoonlijke omstandigheden en de studieresultaten is dan ook onvoldoende overtuigend aangetoond.

III. Overwegingen van het College

Op grond van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving of zolang het eerste cursusjaar ('propedeuse') niet succesvol is afgerond, aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. In artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW is een limitatieve opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies op grond van deze omstandigheden is bovendien vereist dat tussen het bestaan van die omstandigheden en de studievertraging een causaal verband bestaat. Het ligt voorts op de weg van de student het bestaan van omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling WHW, en genoemd causaal verband voldoende aannemelijk te maken.

Het College van Beroep stelt vast dat appelland geen schriftelijke onderbouwing heeft geleverd van de door hem ingebrachte persoonlijke omstandigheden. Het College volgt voort verweerster in haar opvatting dat het niet mogelijk is de vertragende factor(en) binnen de persoonlijke omstandigheden aan te wijzen, als appelland een voltijdse functie naast zijn voltijdse opleiding uitoefent. Het College stelt dan ook vast dat appelland niet aannemelijk heeft gemaakt dat er een causaal verband is tussen de persoonlijke omstandigheden en de studieresultaten.

Alles afwegende heeft verweerster in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen.

IV. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 25 november 2014 door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, Voorzitter, mw. J. de Jong, prof. dr. ir. G. van der Laan, mw. drs. T. Mekking, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.